

la veu de Benicarló

de Benicarló
de Benicarló

HA VINGUT ZP



Zapatero
ha assumit la seua
responsabilitat pel fracàs del Castor...

**ARA ESPERAREM LA VISITA DE RAJOY
...i els 1.400 milions de Florentino!**

Castor, PGOU, Centre Comercial...(Lamentacions en clau electoral)

text REDACCIÓ

EL PP CONTESTA

L'expresident del Govern José Luis Rodríguez Zapatero ha assumit la seua responsabilitat pel fracàs del projecte del magatzem de gas submarí Castor de Vinaròs. Zapatero, ha admès sense ambages que "sento i assumeixo la responsabilitat perquè era el president del Govern" en el moment que es van concedir les autoritzacions del projecte. Zapatero va afegir que "no crec que haguera la intenció que el projecte no anara el millor possible perquè conec molt bé a Miguel Sebastián", en referència al que era ministre d'Indústria en el moment que es va tramitar el Castor. L'expresident socialista va assegurar que "normalment l'Administració de l'Estat actua amb serietat però això no vol dir que siga infalible", quan va ser requerit sobre si el seu govern havia demanat tots els informes. Zapatero va concloure les seues declaracions reiterant que "assumisc la responsabilitat perquè mai m'ha agradat la democràcia amb excuses i jo era el responsable que les coses es feren bé", alhora que va explicar que havia seguit el cas i estava al tant dels moviments sísmics que havia patit la zona del Baix Maestrat mentre es va produir la injecció de gas en el magatzem.

Moliner assegura que les declaracions de Zapatero demostren que Ximo Puig "va intentar enganyar als castellonencs" sobre el Castor i li exigeix una disculpa pública. "Les declaracions de culpa de José Luis Rodríguez Zapatero, vénen a demostrar que van ser els autèntics responsables de la construcció de la planta Castor, la major atrocitat, pel que fa la gestió de diners públics, que s'ha comès en la història de la nostra província", assegura el president del Partit Popular de la província de Castelló, Javier Moliner, que subratlla que la decisió del Govern socialista s'ha traduït en "1.400 milions d'euros llençats al fons de la mar". En aquest sentit, Moliner puntualitza que, "per a prendre consciència de la magnitud d'aqueix projecte faraònic que és el major exemple del balafament públic a Espanya", amb aqueixos 1.400 milions d'euros malgastats "es podria haver construït 12 aeroports o finançar quatre vegades l'arribada de l'AVE a Castelló". Les declaracions que Rodríguez Zapatero va realitzar a Benicarló "posen en evidència les contínues mentides llançades pel líder dels socialistes valencians, Ximo Puig, que ha intentat esquitxar el Partit Popular en aqueix projecte, qüestió que ara ha quedat desmuntada per qui llavors era el president del Govern", afirma el president dels populars castellonencs.



ve de la pàgina anterior

Moliner considera que ara, més que mai, s'imposa "una disculpa pública per part de Puig reconeixent que s'havia intentat enganyar als valencians dient que en el projecte Castor estava ficat el PP. Aqueix va ser un projecte gestat, executat, i íntegrament finançat, pel govern socialista que presidia José Luis Rodríguez Zapatero, com ell mateix ha afirmat". En aquest sentit, Javier Moliner opina que ara, "una vegada realitzades aqueixes declaracions i tenint tots clar qui va ser l'únic responsable d'aqueix projecte", la pregunta què cal fer-se és "qui paga aqueixos diners. I per què han de ser els espanyols, amb els seus diners, amb els seus impostos, i amb la pujada dels preus de la llum i del gas, els que han de pagar l'error del Govern.

PARALITZATS ELS ACCESSOS AL CENTRE COMERCIAL DE BENICARLÓ

Benicarló haurà d'esperar per a construir els accessos al Centre comercial Costa Azahar. Carreteres ha tornat a rebutjar la proposta del consistori i li ha advertit que "fins que no es formalitze la reversió de la N340, no poden actuar allí". Així ho ha anunciat l'edil d'Urbanisme, Pedro López, després de les reunions mantingudes amb el ministeri per a intentar desbloquejar una situació enquistada en el municipi. Des que es va inaugurar en el 2003 en les instal·lacions de l'antiga Fàbrica Palau, al costat de la N340, el centre comercial manca d'uns accessos adequats que impedeixen el desenvolupament d'aquesta infraestructura. Segons va

recordar López, al llarg d'aquests anys han estat diversos els projectes presentats per l'empresa gestora del centre, que és qui ha d'executar els accessos "amb reticències i les negatives del ministeri, perquè no ens han deixat fer ni un camí. Ni tan sols ens han acceptat que en el moment que la carretera s'obri, encara que no siga nostra, puguem fer els accessos. Ens han dit que no, que hauríem d'esperar que es formalitze tot". Cal recordar que el ple de Benicarló va aprovar la demanda de la reversió dels accessos, que ja s'ha tramitat al govern central. "Quan ens revertisquen a nosaltres la N340, esperem que s'acabe de formalitzar la reversió i es puguem acabar els accessos".

EL PGOU, SENSE APROVAR PER CULPA DELS VEÏNS DE LA COSTA NORD

López, que deixarà en el mes de maig la regidoria d'Urbanisme, va recordar que un dels temes que deixa sense resoldre és l'aprovació definitiva de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana. L'edil va sostenir que "m'he vist impotent i superat pels compromisos adquirits pel tema de la costa nord", en referència a les promeses que l'alcalde Marcelino Domingo va fer als veïns de la zona. L'edil es va comprometre a defensar que la zona es convertira en urbanitzable, una cosa que no està ben vista pels organismes autonòmics implicats en la seua aprovació. "Em vaig amb aqueixa pena a casa, perquè no vam ser capaços de traure aqueix document conforme deia conselleria ja que es confrontava el que ens deia conselleria amb els interessos de Benicarló", va concloure.



Benicarló renovarà el clavegueram de la plaça de Blasco Ibáñez

text REDACCI

En les properes setmanes es procedirà a la renovació del clavegueram i de les xarxes d'abastiment de la plaça Blasco Ibáñez. La reforma, recollida en el Pla Director d'Abastiment, té com a objectiu millorar les pèrdues en la conducció d'aigua produïdes per l'esgotament de la vida útil de materials com el fibrociment.

Pròximament començaran les obres de renovació del clavegueram i xarxes d'abastiment d'aigua potable a la plaça de Blasco Ibáñez (entrada per Pius XII) amb la finalitat de millorar la seguretat i la salut dels veïns. Aquest objectiu s'assolirà, d'una banda, mitjançant la substitució dels tubs de fibrociment que formen l'actual xarxa d'abastiment i que provoquen pèrdues en la conducció d'aigua degut a l'esgotament de la vida útil del material. D'altra banda, es renovarà el clavegueram per a superar les actuals deficiències estructurals i insuficiència de diàmetre que dificulten assumir les tasques de drenatge.

A més de la renovació del clavegueram i de la xarxa d'abastiment, també s'actualitzaran les escomeses particulars i es canalitzaran les baixants de pluvials dels habitatges per a evitar que desemboquen directament a la vorera. Aquesta



tasca es complementarà amb la substitució i ampliació dels embornals per al vessament d'aigües pluvials i amb la incorporació de cinc pous de registre en servici.

L'actuació de la plaça de Blasco Ibáñez s'inclou en la programació prevista pel Pla Director d'Abastiment, que proposa l'eliminació progressiva d'aquelles conduccions elaborades amb fibrociment. L'any passat, dins d'aquest mateix Pla, ja es va dur a terme la renovació del clavegueram del carrer d'Ulldecona.

XARXA EDUCATIVA SOLIDARIA

text i foto

CP MESTRE FRANCESC CATAL

Dilluns 20 d'abril varem començar les activitats al voltant del Sant Jordi Solidari 2015 presentant el Projecte Solidari de l'ONG Xarxa Educativa Solidaria, així dos de les seues membres (Clara i Begoña) van vindre a l'escola per explicar les actuacions que van dur a terme l'estiu passat a Nicaragua.

A l'alumnat d'educació infantil es van projectar el conte del Carbonero i la Rosa. A la resta d'alumnes de l'escola van passar un audiovisual sobre la seua última estada a la zona de Matagalpa a Nicaragua, després van contestar a totes les preguntes que els xiquets i xiquetes van fer sobre coses d'allí.

Finalment van recordar la importància que té la participació en el sant Jordi Solidari de l'escola, ja que amb els diners recollits es poden fer moltes coses allí per a millorar l'educació les zones més desfavorides de Nicaragua.



Emotiu Concert de Primavera dels alumnes del Conservatori

text REDACCI

L'Orquestra de Cordes i les Bandes d'Ensenyaments Elementals i Professionals del Conservatori van protagonitzar el tradicional Concert de Primavera el passat 30 de març. El recital va tindre un record especial per a l'alumne Marcos Solano Domingo, que va morir recentment.

El passat 30 de març va tindre lloc el Concert de Primavera que cada any organitza el Conservatori Mestre Feliu de Benicarló, amb la participació de l'Orquestra de Cordes i les Bandes d'Ensenyaments Elementals i Professionals. Els professors Olga Lluch, Raül Cabanes i David Rubiera van ser els encarregats de dirigir les formacions, amb obres de Telemann, Vivaldi, Jacob de Haan, Pérez Prado, Borodin i els compositors valencians Teo Aparicio i Óscar Navarro. Abans d'iniciar el recital, el director del Conservatori, Rafael Àvila, va dedicar unes paraules al record de l'alumne Marcos Solano, que va morir recentment.



L'IES JOAN COROMINES, A ITÀLIA

text REDACCI

L'alumnat de 4t d'ESO i de primer de Batxillerat de l'IES Joan Coromines de Benicarló ha anat de viatge de final de curs a Itàlia, del 8 al 12 d'abril.

Han visitat les ciutats de Bèrgamo, Sirmione, Verona, Lido di Jesolo, Venècia, Montecatini, Florència, Pisa i Civitavecchia.

L'experiència ha estat positiva i molt enriquidora.

Han estat aquestes unes jornades de convivència per alumnes i professors que han permés gaudir tant de les bel·leses dels monuments visitats com de l'extraordinari ambient viscut durant tota l'excursió.

Tant el professorat com l'alumnat, com les famílies van quedar molt satisfets per com es va desenvolupar l'activitat.

L'alegria va ser la nota dominant durant tots els moments i el professorat va manifestar la seua gratitud als alumnes durant el viatge de tornada amb aquestes «sentides» paraules:

«Carissimi ragazzi,
il viaggio sta finendo.
Pensiamo che ha stato
il viaggio più bello di mondo:
il lago di Garda in Sirmione,
la Verona de Giulietta,
la gondola veneziana,
l'impressionante Firenze,
la torre di Pisa e
la discoteca «Gilda» de Montecatini e
la bellissima barca con la sua discoteca e
i nostri studenti grandissimi ballerini.
Estem molt contents del vostre comportament i
esperem que hageu xalat tant o més que nosaltres.
Si teniu fotos de grup passeu-nos-les.
Ja sabeu on trobar-nos:
a la coberta de la piscina a la festa llatina!!!!
Tutti sono gli nostri amore,
baci a tutti».



MARXA BENICARLÓ-MORELLA 2015

text SETRILL

Ja són una dotzena, les vegades que la Penya Setrill organitza la marxa de Benicarló a Morella caminant. El passat cap de setmana, 18 i 19 d'abril, quasi un centenar de persones, entre caminants i organitzadors, va completar el recorregut, ja tradicional entre els dos pobles.

De bon matí, al Convent de Sant Francesc, es va cantar la cançó que serveix d'eixida per als caminants. Després de molts preparatius per part de l'organització, i amb un dia radiant, els caminants enfilen la directa cap a Cervera, on es farà la primera parada per esmorzar. Entre les oliveres, els garrofers, la Rambla i l'asfalt, s'arriba a Xert, poble que servirà per a dormir i descansar. Allí són les festes de Sant Marc i fan bous al carrer, i a l'endemà, tots els que volen i poden, puguen a l'Ermida de Sant Marc, com mana la tradició.

El dissabte, acaba amb un bon sopar i un llit a l'alberg de Xert. El diumenge pel matí, es fa cap a la Plaça Vella de Xert, on després de les fotos amb els cartells dels patrocinadors de la nostra Marxa, ens anirem a buscar les vistes de les Moles de Xert. Moltes gràcies, des d'aquestes línies als patrocinadors de la caminada, que encara que en temps difícils, segueixen recolzant aquesta iniciativa.

Enguany no hem vist moltes cabres hispàniques, que mimetitzades amb les roques, sempre atrauen les nostres mirades i són motiu de conversa entre els caminants. El que si s'observa, és que la muntanya està molt neta, i que les últimes aigües han alimentat i nodrit el territori. El dia acompanya, i és fantàstic gaudir d'aquests paisatges amb el sol i l'aire que els envolta. La pujada al Turmell sempre és dura, però amb bona companyia, es porta millor.



Quan les cames comencen a fallar, ens trobem amb "un dels millors restaurants del món", els membres de l'organització han preparat un "guisote" de "mandonguilles, sèpia i carxofes", vi, cafè, fruits secs, pastes,... al mig de la muntanya, prop de l'Ermida de Santa Àgueda. És genial !!!

L'arribada a Morella imposa, i les últimes escales no s'acaben mai, però en arribar al Portal de Sant Mateu esclata l'alegria, on els membres de l'organització esperen amb les seues càmeres de fotos, somriures i aplaudiments i allí, els caminants, veuen recompensats els seus esforços. Les persones que per primera vegada han fet la marxa, les persones que la fan de quan en quan, i també els que la fan sempre... per a tots, la sensació d'aconseguir una cosa amb esforç sempre és satisfactori.



Benicarló homenatja els gegants Tolo i Mar amb una obra de teatre

text REDACCI

El proper diumenge 26 d'abril tindrà lloc la representació de l'obra 'L'Auca de Tolo i Mar', basada en el conte d'Àngel Rodríguez de Mier sobre els gegants de Benicarló. A més, degut a l'èxit que va tenir l'any passat, el dijous 23 d'abril es tornaran a repartir auques dels gegants als alumnes d'infantil i primària.

Coincidint amb el 25é aniversari dels gegants de Benicarló Tolo i Mar, l'Ajuntament s'ha volgut afegir als actes que ha organitzat la Colla de Gegants i Cabuts amb una obra teatral que narrarà la llegenda dels dos gegants de Benicarló. Es tracta d'un espectacle de teatre familiar que es podrà veure el proper diumenge 26 d'abril en quatre representacions diferents (12.00 h, 12.30 h, 17.30 h i 18.00 h). L'obra, que porta per títol L'Auca de Tolo i Mar, està basada en el conte Tolo i Mar, la llegenda dels gegants de Benicarló, d'Àngel Rodríguez de Mier, i rememora les actuacions dels antics joglars que anaven de poble en poble explicant contes i llegendes. La representació del senzill muntatge teatral serà a l'aire lliure i el lloc triat és el carreró de la Presó, aprofitant que es tracta d'un espai que conserva elements d'arquitectura medieval. La producció de l'obra va a càrrec de l'Associació Cultural Diabolus, mentre que de les despeses de producció i representació es farà càrrec Aviva Benicarló (Agència de Promoció del Valencià), així com també de la redacció del text de l'obra.

Un altra de les activitats rellevants al voltant de l'aniversari de Tolo i Mar tindrà lloc dijous 23, i és el repartiment de les auques dels gegants de Benicarló en els centres d'educació infantil i primària, gràcies a la reedició que ha dut a terme la Impremta Provincial de la Diputació de Castelló. Aquestes auques inclouen una sèrie de vinyetes que narren la història de Tolo i Mar, a més de les siluetes dels gegants per a ser pintades i retallades. L'objectiu d'aquestes dos activitats és homenatjar la història dels gegants de Benicarló fent partícips als xiquets, al mateix temps que es fomenta el teatre en valencià entre els més menuts. A més, també es vol difondre la figura dels joglars i trobadors, tant rellevants en la literatura medieval valenciana.

DIPLOMES DE L'ESCOLA D'ACOLLIDA

text REDACCI

La directora general d'Integració, Inclusió Social i Cooperació, Herminia El Palomar, va lliurar als alumnes de l'Escola d'Acollida el diploma acreditatiu del curs que s'ha portat a terme durant el mes de març. Amb aquest acte, l'Agència AMICS de Benicarló posava el punt i final a una nova edició del programa formatiu Escola d'Acollida, un programa voluntari de comprensió i formació que garanteix a les persones nouvingudes el coneixement dels valors i regles de convivència democràtica perquè puguin millorar la qualitat de la seua integració. Els participants en el programa han estat 22 homes i dones procedents del Marroc i Colòmbia. Palomar,

*Un joglar
ha arribat a
Benicarló!
Ha vingut de
terres llunyanes
per contar-nos
la història de
Tolo i Mar,
els gegants
de Benicarló.
Passeu, la funció
està a punt de
començar!*

L'auca de Tolo i Mar. L'obra

Basada en el conte d'Àngel Rodríguez de Mier

A càrrec de l'Associació Cultural Diabolus,
amb Juanjo Villarolla, Rafa Sánchez i Anna
Fonollosa.

Diumenge 26 d'abril de 2015

Carreró de la Presó (al costat de l'Edifici Gòtic)

Aforament limitat

Diverses actuacions: 12.00 h / 12.30 h / 17.30 h / 18.00 h



Organitza:



Col·labora:



Cal recordar que aquestes activitats es troben dins dels actes que l'Ajuntament organitza per a la Setmana del Llibre. El dijous 23 també tindrà lloc la tradicional campanya de la Regidoria de Comerç 'I posa'm un llibre també', que premia les compres que es realitzen al Mercat Central amb un llibre editat per l'Ajuntament. També s'entregarà als lectors més fidels de la Biblioteca el llibre il·lustrat Una casa diferent, de Daniel Nesquens i Goyo Rodríguez, que va guanyar l'any passat la primera edició del Premi Internacional d'Àlbum Infantil Il·lustrat de Benicarló. Un dels actes més rellevants del dia serà el lliurament dels premis del XXIX Concurs de Contes Carmen Segura, que tindrà lloc al Mucbe a les 18.00 hores. A més de la representació teatral, el diumenge 26 també tindrà lloc la XXVIII Mostra Local del Llibre des de les 10.00 del matí fins a les 20.00 de la vesprada a la plaça de Sant Bartomeu.

acompanyada de la regidora de Benestar Social, Rocío Martínez, ha insistit en la importància que els nouvinguts participen en aquest tipus de programes que suposen el primer pas per a una integració plena. Durant el curs, els alumnes reben formació en legislació, estructura política, cultura, geografia i història i els idiomes oficials de la Comunitat Valenciana, així com les implicacions de la diversitat cultural. Per a portar a terme aquest programa, l'organització conta amb personal docent titulat, un equip especialitzat de la Guàrdia Civil i personal tècnic de l'Àrea de Benestar Social. Les Escoles d'Acollida estan regulades en la Llei 15/2008 d'integració de les persones immigrants a la Comunitat Valenciana.

MEMÒRIA, LLUITA I ESPERANÇA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

NEL·LO NAVARRO.

L'exili de les libèl·lules.

Publicacions de l'Ajuntament de Castelló de la Plana. Castelló de la Plana. 2014.

Vaig saber de la publicació d'aquest llibre la passada primavera, quan els components de El Pont, associació d'escriptors de les comarques de Castelló, vam celebrar l'assemblea anual a la ciutat d'Almenara. Nel·lo Navarro va fer de guia per la població i ens va portar a vore la seua marjal, que jo no només no coneixia, sinó que a més ignorava la seua l'existència. També vam tenir ocasió de contemplar les restes dels búnquers defensius que havia construït l'exèrcit republicà.

Explico tot açò perquè aquell paisatge se m'ha fet present sovint mentre llegia el llibre. Llibre que va estar premiat amb el Premi "Miquel Peris Segarra" 2013.

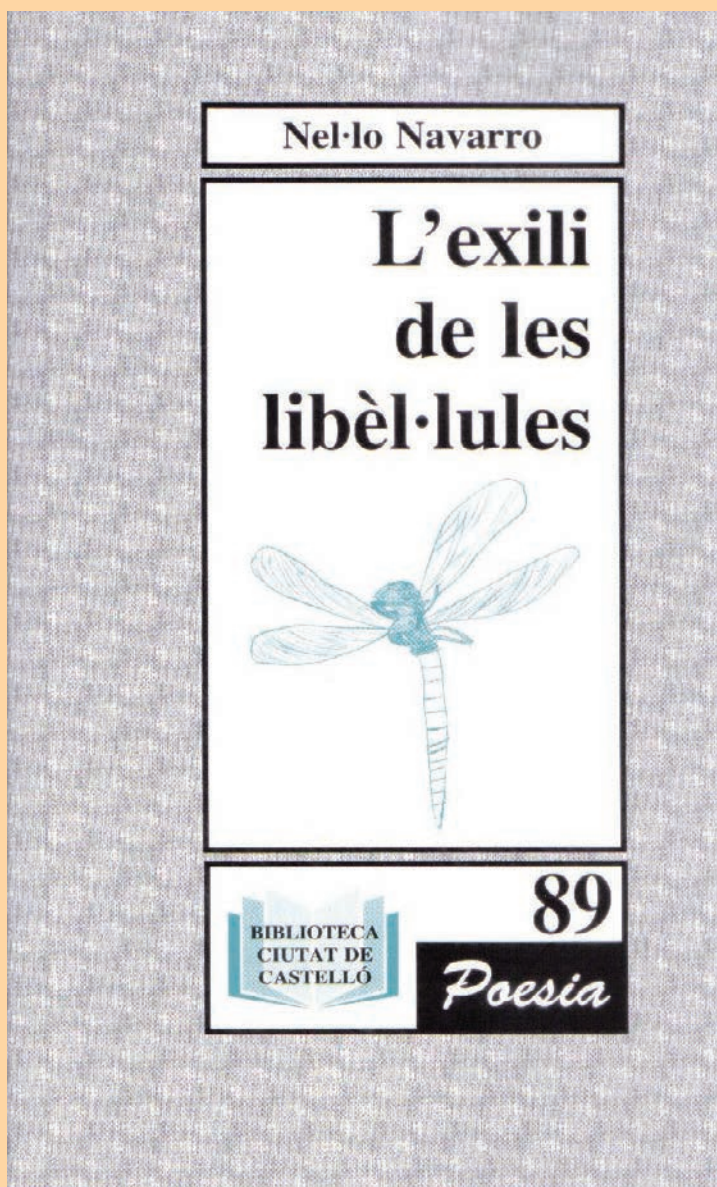
El poemari consta de tres parts, la primera *Promptuari de naufragis*, és un viatge per la memòria personal, pels records d'infantesa i joventut. S'obri aquest apartat amb el poema *Bella ciao, missiva d'adéu a l'annunciata sanna*, una preciosa història que recorda una dona de l'Alguer que amaga una gran història al darrera, molt important en la formació del subjecte poètic. Un altre personatge que hi trobem homenatjat és la mare, on es recorda la seua perfecció en el poema *Pessic de sal*. La mar té una importància cabdal en aquest apartat, és el lloc dels naufragis, referits metafòricament als mals moments de la vida, als quals es refereix en el poema titulat precisament *Naufragis*, "Hi ha voltes que eixim a més d'un naufragi diari!" – se'ns diu. La mar apareix coma imatge de la llibertat en el poema *Coartada*, lloc que el feia somniar amb "salconduits i aventures". *La mar* és el record d'un amor de joventut en *La mar es moria*, però la mar és també maror, i deixa restes en la platja, "extingida la maror ens queden els seus testimonis damunt la sorra" ens diu en el poema *Maror*, i afegeix "un grapat de victòries i derrotes", és una metàfora de la pròpia vida. A *Del silenci i la solitud* ens presenta el paisatge gris de la seua infantesa que configurarà la seua vida de gran.

La segona part del llibre porta per títol *La diàspora dels argonautes*, els poemes canvien de forma, es fan més breus i els versos de vegades tenen una sola paraula. Estan poblats de diversos insectes que generalment s'estavellen contra diversos obstacles. Aquests insectes fan referència metafòricament als immigrants que arriben a les nostres costes com a moderns argonautes i es troben

amb mils d'obstacles que impedeixen el seu pas. "argonautes/espellotats/en carn viva que/broden damunt/la xarxa dell'horabaixa/silencis farcits/d'acusacions..."

Santuari de conquilles es titula la tercera part del poemari. Es torna a la prosa poètica de la primera part i presenta els poemes més reivindicatius, s'inicia amb un poema que és una metàfora poètica contra aquells que diuen que no és possible el canvi i s'incita a seguir lluitant pels ideals: "l'horitzó, malgrat que els pese, sempre serà nostre". Cal sempre tornar a començar sense defallir: "salpar de bell nou, el rumb confús que marquen els gallardets de messana".

L'exili de les libèl·lules, és un llibre fet de records, de naufragis, de clams contra la injustícia, però que també mira endavant, amb esperit de lluita i amb esperança de canvi. Però a més del contingut, cal llegir el llibre gaudint de la magnífica prosa poètica i de l'acurat llenguatge.



ELECCIONS MUNICIPALS

text REDACCI

EL PP ES REUNEIX AMB LES ENTITATS DEL MUNICIPI

El Partit Popular de Benicarló està mantenint una sèrie de reunions amb representants dels principals sectors productius de la ciutat, així com de les associacions culturals, socials i esportives. El candidat popular a l'alcaldia, Juan Antonio Mañá, ha explicat els trets fonamentals de les seues línies de treball, basades en la participació ciutadana, la transparència i l'honradesa. De la mateixa manera, està arrellegant les inquietuds i propostes dels diferents sectors i ha deixat ben clar que els seu objectiu és "treballar, colze a colze, en cadascun d'ells, mitjançant les diferents regidories". Mañá també està donant a conèixer que "la planificació estratègica en sectors, com ara el turisme o el comerç són dos eixos fonamentals pels quals apostem i que confiem generaran riquesa en el nostre poble, i per tant ocupació, que és un dels temes que més ens preocupen", ha assegurat. El candidat del PP ha estat acompanyat pels membres del seu equip en cadascuna d'aquestes reunions.

PRESENTADA LA LLISTA DE CIUDADANOS BENICARLÓ

Tancat ja el termini legal per a presentar candidatures, l'empresari Benjamí Martí encapçalarà la llista de Ciudadanos a Benicarló. Ho farà acompanyat de candidats que manquen d'experiència política però amb "més de 400 anys d'experiència laboral i professional". L'equip té com a dos de la llista a Juan José Cornelles, també empresari, i a José María Compte com a tres, president fins a fa pocs dies de Creu Roja Benicarló. Els nombres quatre i cinc estan reservats a dues dones: Ingrid Vizcarro i Yolanda Pitarch. La primera és advocada i va ser Fallera Major de Benicarló en el 2011. Manuel Roca, destacat dirigent dels veïns de la Costa Nord i també empresari, ocupa el número sis, mentre que la setena posició de la llista està reservada a Alberto Segarra, mestre d'anglès en Educació Secundària. Bartolomé Caldés,

Glendys Tahis García i Lilian Sosa els segueixen en els llocs de cap.

XARO MIRALLES: "HEM FET UNA OPOSICIÓ RESPONSABLE I ARA SOM L'EXPERIÈNCIA QUE NECESSITA BENICARLÓ"

Xaro Miralles, candidata socialista a l'alcaldia de Benicarló, ha estat la primera en presentar la seua llista electoral al públic. Ho va fer en un acte que va contar amb la presència de l'ex president José Luis Rodríguez Zapatero y Ximo Puig, candidat a la presidència de la Generalitat Valenciana. Miralles va reivindicar un paper "més decisiu" per al municipi i es comprometia a reclamar "les infraestructures que necessita Benicarló". La candidata socialista va presentar les seues propostes per a millorar la ciutat. Miralles va ser rotunda a l'afirmar que "presente una llista preparada per a governar i plantar cara als reptes que tenim per davant, després de quatre anys com portaveu del grup municipal en els quals hem portat a terme una oposició responsable i ens permet ara governar des de l'experiència". Miralles va agregar que "som un equip que tenim idees, capacitat i experiència i ens presentem per a construir i treballar".

Xaro Miralles va defensar en el seu discurs la potencialitat de Benicarló, municipi que "necessita un ajuntament participatiu i actualitzat als nous temps". En aquesta línia, la candidata socialista va apostar per un Pla de Reactivació Econòmica "per a deixar de ser una de les zones més vulnerables d'Espanya per culpa d'un PP que mai s'ha plantejat d'on venim ni cap a on anem". La candidata del PSPV a Benicarló va lamentar que durant els anys de govern del PP el municipi s'haja situat en la barrera dels 3.000 aturats i que "els nostres governants no hagen fet res per pal·liar manques històriques en infraestructures". De fet "som els únics que hem de pagar per a anar per carretera a Barcelona i també per a anar a València, i els trens regionals es queden a Castelló". Xaro Miralles es va comprometre a liderar la reivindicació a nivell comarcal d'un Pla de Reindustrialització i Innovació, plantes estratègics de turisme i a reclamar davant

les administracions competents les inversions necessàries. "No et càpia el menor dubte que el primer que faré serà cridar a a la teua porta i reclamar-te suport", va dir Xaro Miralles a Ximo Puig. Miralles va rebre el suport de José Luis Rodríguez Zapatero, qui va assegurar en l'acte que "Xaro està preparada per a governar perquè té cap i cor". Per la seua banda Puig va anunciar que "el primer decret que signés serà acabar amb el copago i per a garantir l'educació gratuïta a partir dels dos anys, perquè no hi ha res més important que l'educació".



EDITORIAL



980

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

El pas dels laments

Lamentacions, lamentacions, i més lamentacions. Aquest deu ser el destí imposat pels Déus a la nostra classe política quan fan alguna cosa malament o, simplement, no ha pogut aconseguir-la després d'haver-la promès una i mil vegades. És el pa nostre de cada dia.

Així, aquesta setmana passada, va aterrar per Benicarló, fent costat a la candidatura socialista, el que va ser President del govern central, José Luís Rodríguez Zapatero, el qual, en un rampell de sobtada sinceritat, va entonar el mea culpa en el fracàs del magatzem submarí Castor. Això sí, tot i assumir la seua responsabilitat no creu que aquest fracàs és degué a la mala intenció. Faltaria més!

Com era d'esperar, el PP local i el provincial, després d'aquestes paraules, entraren a matar al més pur estil taurí que tant els agrada. I com no, ara també volen una "disculpa" pública de Ximo Puig, diuen, per haver intentat enganyar els castellonencs. Uns engeguen el projecte i és lamenten i els altres paguen... i també és lamenten. Però, lamentablement, eixos diners surten de la butxaca de tots nosaltres... que no tenim dret a lamentar-nos.

Més lamentacions són les que explica també el regidor d'urbanisme, Pedro López, pel fet de no haver aconseguit que Carreteres approve els nous accessos al Centre



Comercial. És queixa que no li han deixat fer "ni un camí" i que li han tombat tots els projectes que havia presentat ell i l'empresa. Certament la memòria històrica dels polítics benicarlandos segueix sent molt curta. Li haurem de recordar que tot aquest desfici va començar quan Mundo governava i va deixar obrir-lo tot sense els permisos necessaris? Com diu la dita, "qui sembla vents rep tempestes". Lamentar-se ara de poc serveix veient com de morta està aquella zona.

I per tancar el cercle de laments, el mateix regidor diu que se'n va a casa amb la "pena" de no haver pogut tirar endavant el document de desenvolupament més important del municipi, el PGOU. Diu que s'ha vist "impotent i superat", segons sembla, pels compromisos adquirits per Marcelino amb els veïns de la Costa Nord. Seria bo que algú explicara a la ciutadania quins eren eixos compromisos... adquirits, per qui que van qualificar com el millor alcalde de Benicarló que, lamentablement, no parla d'aquesta qüestió.

Amb tanta lamentació, lamentem dir-los, que a Benicarló ens hem quedat sense laments. El proper pas de laments sortirà... a les properes eleccions.

CARXOFA I PANISSOLA



A tots els irresponsables que desgraciadament han fet possible el malbaratament de més de 1.400 Milions d'euros del nyap del Castor.

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com



Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport



COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

Gala Anual Mans Unides Benicarló 2015

text i foto: AS

Diumenge passat 19 d'Abril, es va celebrar en una Auditori, Pedro Mercader de Benicarló, replet de públic, la Gala anual de Mans unides de Benicarló.

Enguany es va celebrar la número 35, la mateixa va ser presentada brillantment per Moncho Soriano, on es va donar compte al nombrós públic assistent, del projecte amb el qual Mans Unides està col·laborant. El projecte al qual Mans Unides de Benicarló dona suport aquest any, va destinat a l'educació en la població de Kenema,

Sierra Leona, el segon país més pobre d'Àfrica. En ell ja s'estan construint les infraestructures educatives per ampliar un Institut de Formació Professional que permetrà a 350 alumnes millorar la seua formació per tenir oportunitats laborals en un país assolat per les contínues guerres civils. Els mateixos alumnes i els seus pares són els que porten a terme gran part del treball d'aquesta construcció. Tot un exemple de superació i esperança!

La gala va comptar amb la col·laboració de Mabel Gimnasia Rítmica, Muevelo, Catequistas del Cristo, Fernando Martínez, Aula de Cor de la escola de la Banda de música, i amics del Ball de Saló.



Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH,
RIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.



EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Presidents per sempre

Doncs sí, als tafaners també ens va arribar la passada setmana la nota que havien enviat els socialistes benicarlandos amb motiu de la presentació de la candidatura a Benicarló. Us estranya? Què passa, que els tafaners no podem rebre notes de premsa i anar allà on tinguéssim ganes? Però al que anàvem, tot i que al final no hi vam poder anar a la dita presentació, altres compromisos adquirits anteriorment ens ho van impedir (és diu així, per quedar bé, no?), ens vam quedar amb el contingut d'una part de la nota enviada, sobre que hi seria "el President del Govern José Luís Rodríguez Zapatero". A vore, el President del Govern... Zapatero? Doncs no hi és Rajoy? Ai, que una mica més i fiquem la gamba perquè, segons un altre tafaner més sabut, la cosa és que tant els expresidents del govern central, com els de la Generalitat de Catalunya, mantenen protocol·làriament el tractament de President. Menys mal que a ca nostra tenim sabuts de tot!

A l'escola

I parlant de sabuts, està clar que el nostre batlle no podria entrar en aquesta categoria si fem cas del seus comentaris per les xarxes socials sobre el President Zapatero

text LA COLLA DE TAFANERS



en la seua visita a la nostra ciutat. Tot i que, per a ser més exactes seria per com ho escriu. I si no, mireu el text que hem copiat literal, dels fasebook eixe on escriuen tots: "Arruino el país, vino a traernos el CASTOR y encima viene con toda la caradura a Benicarlo!". Ai, mare meua que este bon home o no sap on està la tecla dels accents al seu ordinador o té un problema amb els temps verbals. Al final, acaba arruïnant ell solet el país i els nostre poble. En fi, quanta falta fa l'escola per anar a València!

Unes flors en un pitxer i una rotonda

Ja fa temps que en aquesta secció ens referim a la proliferació de rotondes en els termes d'una plaga, una pandèmia capaç d'experimentar les més diverses



mutacions per estendre's pel territori. Podem trobar-ne de tota mena, grans, menudes, mitjanes, amb carxofa, amb bocois (bé, el bocoi es va trencar), amb faroles, amb casetes de volta, amb aljubs, amb... segurament no acabaríem, però ara n'ha sortit una de nova que, nosaltres almenys, no la teníem cataloga: la ferro-florero. Sí, tal com sona, ferro-florero. Així, ha aparegut, al final del carrer que arriba a la piscina municipal, una mena de pitxer o gerro de ferro forjat ben arrodonit (això sí, ara per ara sense les florerer), sobre el qual han apegat unes fletxetes de direcció perquè els vehicles sàpiguen per on han de torear-lo. No tenim clar si realment la funció de les rodones és només que vehicles els peguen la volta però, si més no, allò tan escrecat que hi havia abans del senyal de trànsit envoltat per tres murets-separadors de plàstic amarrats amb cordells, ja no hi és. No tenim molt clar tampoc si allí realment cal alguna rodona de cap tipus, però almenys, fa més gràcia que el que hi havia abans. Això sí, ens imaginem que, quan



ve de la p gina
anterior

algun vehicle es ratlle o s'emporten per davant el monument, la cosa perdrà l'atractiu. És el que dèiem, les redones ha de situar-se allà on siguin necessàries... i els floreros, també.

Obres i eleccions

Va, ja que estem ficats amb açò de les flors, per què no hauríem de continuar? Doncs, apa, heu vist a la redona de les monges (aquesta, de la modalitat amb font), com pel voltant han plantat una mena de matolls? És curiós també el cas d'aquesta redona, que envoltada per xicotets parterres un dia, sobtadament, després d'haver canviat i recanviat les floreres que hi havia ab initio unes quantes vegades, a algú se li va ocórrer formigonar-ho tot i fer-les desaparèixer per complet. I ara, de sobte, una altra volta, a algú se li ha ocorregut fer... el procés contrari. Fer i desfer! Ens imaginem que de la butxaca del que ha tingut totes aquestes idees, de ficar i llevar floreres, no hauran sortit tots els diners i més diners que ens haurà costat la broma floral. Nosaltres, que no volem ser malpensats, ja hem deduït que açò no té res a veure amb la proximitat de les eleccions... Només una cosa, de tant en tant a vore si se'n recorden de regar-les i així podran durar fins que passen les votades. A vore, amb una miqueta d'aigua sempre ens sortirà més barat que tornar-les a plantar una altra vegada?

Per a les palmeres també n'hi ha

I per si amb les floreres no en teníem prou, què en podem dir de les palmeres del poble sobre les qual s'ha instal·lat una plaga d'escarbats podadors? Ara que ho tenen per mà amb les rotondes, agarren i aclareixen també les palmetes. És obvi que ja tocava fer-los una repassada, no podien desmerèixer al costat de les flors de les rotondes. I no sigueu

malpensats, que no té res a veure amb el fet que d'ací vora un més són eleccions. I és que la gent sempre li busca tres peus al gat. A vore, si tocava podar-les... tocava. I la resta són especulacions per desgastar el bon treball de Marce i tot el seu equip.

Candidats i plàtans

Foc a les xarxes socials, foc! La cosa està que crema des que dos candidats del PP a les pròximes es van posar a repartir plàtans a la cursa de la dona. El tema és més seriós del que sembla i ho demostrarem a continuació. Per què els candidats, no regidors, d'un partit polític han de participar en lloc destacat en un acte públic relacionat amb l'esport on no hi ha representació dels altres partits? On estaven els altres? Anaven camuflats entre la família i els amics? No hi van participar? No duen una vida sana? Votarem un partit els candidats del qual no practiquen un mode de vida saludable? Per evitar aquests trencacolls en jornades de reflexió proposem que els candidats de tots els partits acudisquen massivament a aquesta mena d'esdeveniments però que poder identificar-los millor i així ponderar el nostre vot vagen vestits obligatòriament amb la túnica blanca (càndida) que identificava els aspirants a un lloc en el senat romà. Preferiblement amb pèplum i sandàlia de cordó llarg. D'aquesta manera podrien subjectar els, per exemple, plàtans

amb què intentarien guanyar-se el favor de la ciutadania amb la dignitat amb què un sosté un ceptre o una vara de comandament.

Arriba l'estiu

Cada any, més puntual que la primavera al Corte Inglés, l'estiu arriba a Benicarló quan el primer individu és identificat mentre es refresca a la font de la plaça de la Constitució. I què volien? Si la mires per on la mires és un invitació a prendre el bany? Té graons per pujar fins a la vora de l'aigua, una profunditat adequada i dutxes a l'exterior per repassar-te quan acabes el bany. A més instal·lada com un oasi enmig d'un desert sense ombra on el terra lluenta al sol com una paella. Doncs ací ho teniu, de la mà del il·lustres autors de l'informe d'activitats de la Policia Local: "12:25 Se identifica a un varón en la Plaza de la Constitución cuando se encontraba bañándose en la fuente."

Tradicions

Ja s'ha dit mil vegades i ens agrada seguir les tradicions: de la festa, la vespra! Això mateix deuen pensar els responsables del Centre de Salut de Benicarló, on s'anuncia en un cartell que el divendres 8 el centre estarà tancat per ser vespra de festa local (!). Una festa local, no cal dir-ho, que cau en dissabte. Mirant-ho bé podrien prendre's aquesta mateixa butla cada setmana, no?

ATENCIÓN USUARIOS Y PACIENTES

EL PRÓXIMO VIERNES DIA 8 DE MAYO DEL 2015, EL CSI BENICARLÓ PERMANECERÁ CERRADO POR SER VÍSPERA DE FIESTA LOCAL.

SÓLO SE ATENDERÁN URGENCIAS

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Certament, a aquest poble nostre com no ens ha passat com al senyor Camps amb el País Valencià que va voler i va aconseguir posar-lo en «el centro del mundo», però també ens hi apropem prou a les expectatives del beatífic expresident. La gent d'ordre que ha governat Benicarló des de l'any 1938 (amb uns anecdòtics parèntesis de Rambla i Escuder) han aconseguit posar el nostre poble en el centre de les mirades de tot Espanya. Qui ho havia de dir que Benicarló estaria entre l'elit de les ciutats més vulnerables a la crisi aquesta que se'ns menja pels garrons. Més de tres mil aturats, ni se sap quantes famílies mengen (i poca cosa més) de les pensions dels avis, gent que no pot pagar la llum ni el lloguer... Però què passa? No passa res. No passa mai res. En aquesta ocasió estic completament d'acord amb la panissola que amb tant d'entusiasme i raó van donar a l'equip de govern municipal del PP.

Permeta'm, senyora Garcia, que avui em mostre radical. O realista, vaja vosté a saber. Per què la crisi ens ha afectat més a nosaltres que, per exemple, als pobles del costat? Quina part de culpa en duen tindre els que manen a la casa gran? Jo trobo que molta, crega'm. S'ha fet molt poquet perquè l'atur no se'ns menja, no s'han creat suficients infraestructures per fomentar el turisme, s'ha permés que al camp es treballa amb gent sense assegurança i amb jornals de misèria i ara, com diuen en castellà, aquellos polvos trajeron estos lodos. Seré encara més clar. Per què, per exemple, a Vinaròs i a Peníscola tenen una vora mar com cal i ací no fem més que posar pedaços i encara donar les gràcies i llepar-los el cul a qui ens ha donat aqueixes engrunes? No hi ha cap explicació més que pensar que tot ens passa per la ineptitud dels nostres governants locals. Que no em vinguen amb històries. A Marcelino Domingo li va votar la mateixa gent que li va votar al senyor Mundo i a Juan Antonio Mañá li votarà la mateixa gent que li van votar a Marcelino Domingo i al senyor Mundo. No poden dir que ells són cap renovació, no són més que continuïtat, continuïtat d'espigoladors, de «captaires» a les conselleries i als ministeris i representació a Benicarló del partit de Rato, Olivas, Bárcenas i tots els que van anar al casament d'Alejandro Agaj. Gent d'ací que s'ha fet fotos amb Carlos Fabra quan tothom sospitava que era un delinqüent, gent d'ací que ha portat Paco Cans a presentacions falleres i al germà superimputat Costa... Jo me'n donaria vergonya de treure la cara per tota aquesta colla de delinqüents. Per res del món voldria que m'associaren amb els que van inflar Espanya a base de pelotaços i especulacions i de fer-se rics amb PAIS. Sap que li dic? Que els del PP local farien molt bé d'agarrar-se una temporada de reflexió i deixar pas, durant un parell de legislatures, a gent que -si més no- no representara tots aquests impresentables. Molt de compte, no estic dient que els candidats del PP local no siguen bones persones, que sí que ho són, el que penso és que no han reflexionat sobre



totes aquestes qüestions. De veritat ho dic.

I ja no vull parlar més de política. Tinc tendència a posar-me nerviós i a dir coses que després em poden saber mal o fins i tot afectar-me alguna víscera com ara el fetge. Algú em dirà (tu quoque) que els del PSOE també poden anar a soletes (com aquell). I és veritat, ho va dir Jesús davant d'aquella dona que volien lapidar per adulteri: «Aquell que estiga lliure de pecat que llence la primera pedra». El que passa és que els que han manat ací no han sigut (o ho han sigut poc temps) representants de Chaves, Juan Guerra, Manuel Bustos o Felipe González sinó, ai, -ja ho he dit- de don Manuel, don José María i ara de don Mariano.

Em penso que m'he enrotllat massa. Avui m'està sortint una epístola des de la fel i això no està bé. No res, deixem-ho estar ací. Me n'he xalat molt amb l'article de J. Guillem sobre les corrupteles diverses de personatges peculiars del País Valencià. I m'ha agradat també molt el còmic de Xavier Burriel amb aquells potets que usen els trilers d'allà de les Rambles de Barcelona.

Ja en parlarem.

Les roses retrobades

text JOAN HERAS

Som en ple temps de roses, primavera endins d'un univers de colors, d'olors i de tactes que omple el paisatge de Sant Jordi i de tantes festes populars d'aquests dies. Avui, doncs, vull –perquè vull regalar una rosa ben vermella al record de l'Ovidi que hem retrobat aquests dies de commemoració, al company de l'institut Joan Fuster de Barcelona que va ser assassinat dilluns per un alumne, a tants noms –que avui només són un cos perdut enmig del mar que esdevé una frontera massa inexorable, als qui encara creuen en la força dels llibres per canviar les coses, a tots els qui defensen la seva pròpia llengua i la volen fer servir senzillament amb normalitat i, en fi, a tots els qui teniu la bona voluntat de llegir aquestes pàgines.

El segon cap de setmana de maig a Sant Feliu de Llobregat es viurà una nova edició de la Fira Internacional de les roses. Si us agraden aquests bellíssims incabables exemplars en la seva varietat del món floral, us recomano aquesta mostra, aquest espectacle. De la pàgina web dels "amics de les Roses" –l'entitat que organitza aquesta Fira-, us copio aquí un text de presentació que en va fer el poeta santfeliuenc Agustí Vilar i tres poemes de la també santfeliuenc Joana Raspall que van servir de fil conductor de l'exposició de l'any 2013 any de celebració del seu centenari. Bones roses per a tothom.

"La identitat d'una gent creix en la perseverança dels seus bons propòsits. Els amics de les roses pretenen poc amb una ambició majúscula. El tema és simple i alhora ningú se'n convenç prou. Les eixides, els vivers o els racons més íntims dels nostres veïns, han cultivat aquestes flors. En el meu cas, el seu premi és l'aroma. En la majoria dels casos, hi ha un somriure en veure-les com esclaten. Si alguna vegada, la nostra ciutat s'ha sentit universal, ho devem a la feina de Pere Dot amb aquestes sublimes formes vegetals. Particularment, en la meua

Fronteres

quotidiana existència pel rodal, la identitat va retrocedint. Un cas, evident i dolorós, és la pinassa de les nostres pinedes. Cada dia se'n cremen menys quan la tardor afalcona les nostres passes. Senzillament, els pins desapareixen. Les roses també. A poc a poc, la vida urbana vulgaritza i uniformitza les ciutats. Encara més si parlem d'una zona metropolitana, la degradació de la qual continua implacable. Però, l'esforç, la perseverança fan plegades la memòria. Depèn més de nosaltres, més que no pas d'altres circumstàncies, que el paisatge, encara sapiguem reconèixer-lo. De fet, aquesta és la feina dels Amics de les Roses. Al capdavall, la bellesa, tard o d'hora, no deixa de ser una devoció".

Agustí Vilar.

Roses mentideres
que no fan olor.
M'adormo evocant
belles primaveres
i els somnis se m'omplen
de llum i color.

Joana Raspall

La rosa
té un batec de cosa viva
que forma part
del nostre propi alè,
i quan l'abril
encara no ens arriba
ens enyorem,
i no sabem per què.

Joana Raspall

PAUSA
Cor meu, reposa,
i deixa que el silenci
als sentits torni
el nom de cada cosa.
Vull dir "rosa" a la rosa.

Joana Raspall

PETIT FESTIVAL
1. FESTIVAL DE CANÇÓ D'AUTOR DE BENICARLÓ

25/04/2015

VICTOR ESCURA PRESENTA EL SEU TREBALL AL MINISTERI DE COSTES

text REDACCI

Victor Escura Arenòs, arquitecte de Benicarló, es va posar en contacte amb l'Ajuntament de Benicarló i en concret amb el regidor de l'Àrea d'Urbanisme i Medi Ambient per tal de mostrar el seu projecte Final de carrera el qual, tractava sobre actuacions a la zona del front marítim de la nostra ciutat.

L' Ajuntament de Benicarló està col·laborant amb el Servei Provincial de Costes, depenent del Ministeri d'Agricultura, en un nou projecte que pretén el desenvolupament i millora de la Costa Nord de Benicarló, situada davant de la partida Povet, entre la desembocadura del Riu Sec i l' inici del dic de Llevant, on es situa actualment l'entrada nord al port.

El projecte de Víctor Escura, planteja, d' una part la reordenació urbanística del front marítim de la ciutat des de la Platja del Morrongo, fins la desembocadura del Riu Sec i la Mar Xica; adentrant-se pel mur de contenció de la mar i la plataforma, on se situen les dos naus, actualment utilitzades com a drassanes. D'una altra part, es planteja com a projecte concret, la utilització de les naus per a construir el nou Club Nàutic, una Escola i un Museu de la Mar, amb connotacions de recuperació de la memòria històrica . El projecte també es planteja aprofitar el mur com a passeig, amb vistes directes a la mar, a la vegada que es converteix en la via d' accés principal, a la cota de 5 metres, a les parts més públiques de l' actuació,



com seran el Museu i l' Escola de la Mar.

Les actuacions urbanístiques bàsiques se situen a la zona, actualment ocupada per construccions de dos plantes d' altura amb terrasses, destinats a zona d' oci. Es busca integrar el conjunt amb el passeig de la planta superior, i a la vegada, en el canvi que se proposa de lloc per als pantalans i el Club Nàutic, aproximar al públic a la mar i a gaudir de les vistes de la zona nàutica. L' altra actuació urbanística important estarà situada en la confluència del passeig marítim, amb la Mar Xica i Riu Sec, i , així com l' enllaç amb el mur que servirà d' accés a la cota +5 al Museu i a la Escola de la Mar.

Victor Escura presentarà el dia 26 de juny a la Penya Setrill de Benicarló el seu projecte final de carrera, per a tots els interessants i curiosos que vulguen conèixer noves idees sobre la nostra ciutat.

CORRUPCIÓ NOSTRA II – CAS BLASCO / COOPERACIÓ

text J.GUILLEM

El procés d'interiorització de la culpa és fonamental per al catolicisme. Des del mateix moment del naixement, l'Església de Roma lluita per inocular dins de la moralitat de l'individu aquest regulador del comportament. Un dels recursos amb què van experimentar per aconseguir eixe efecte sobre la nostra generació va ser els negrets de l'Àfrica. Aquelles imatges de panxes unflades, lacrimals humits i mosques apegaloses van colpejar les nostres innocents consciències, que no tenien prou voluntat per a renunciar als cinc drets de la pagueta del diumenge com ens reclamava el capellà. Quin sentiment de culpabilitat! Núvols, xiclets i cocacoles ensucrades eren una temptació massa forta. Quin infern més violent per a un infant!

No vaig poder evitar sentir cert regust a sidral i petazetas quan es destapà el Cas Blasco. Què en pensaria aquell capellà? Tot un conseller del Govern de la Generalitat Valenciana enxampat robant els diners de la vidriola dels negrets, les monedes recollides de l'esforç del contribuent, nascudes del sacrifici i de la renúncia: "Hay que dar prioridad a lo nuestro antes que a lo de los

negratos". Per exemple arreglant-li la concessió a l'empresa de l'amic Tauroni encara que això suposara que milers de persones a Nicaragua es quedaren sense aigua potable. "¿Se han cerrado ya los proyectos de Negrolandia?". Doncs no, perquè amb els diners públics hem comprat un pis de luxe i que es fotin l'hospital, el terratrèmol, Haití i tots els haitians.

Vuit anys de presó li han caigut a l'Honorable senyor Blasco, director de la trama delictiva segons la jutgessa del cas. De moment ha esquivat l'entrada a la garjola, però no puc concebre com anirà de carregada la consciència d'aquest home. Jo recordo visitar les tenebres després de cada llepolia, després de cada dret meu que esquivava el mandat eclesiàstic. Encara ara dubto si el dentista no és Satanàs i cada càries un merescut càstig diví. Imagineu aquest senyor que ha robat milers i milers d'euros dels negrets. Buuuf! Me'l represento insomne i suat, turmentat per la falta comesa, malvivint l'expectativa de la materialització de la condemna, convivint amb un dimoni de pèl roig i cardat, patint com una mala bèstia. Pobre home, quin malviure! Entenc que el seu company del Partit Popular Alfonso Rus, president de la Diputació de València, haja afirmat que la condemna pel robatori dels negrets 'és molt dura'.

ELS NEDADORS TORNEN A COMPETIR A BON NIVELL

text CNB

Els dies 18-19 d'abril a la piscina olímpica de Castelló, es va disputar el control provincial 4 amb una participació total de 229 nedadors.

El Club Natació Benicarló presentà un equip de 25 nedadors, dirigits per Lucia Vicente i Myriam Martínez.

Formaren l'equip: David García, Óscar García, Joan Martín, Sergi Saura, Raul Carbó, Marc Veà, Adrián Adell, Alberto Añó, Javier Marzà, David Curto, Dídac Saura, Carla Fresquet, Marina Llorach, Maria García, Blanca Pérez, Ester Segura, Marina Segura, Nerea Martín, Alicia Sorlí, Irene Sorando, Nerea Sorando, Laura Jiménez, Clàudia Barrachina, Júlia Barrachina i Marta Valdearcos.

Dintre d'un nivell esportiu general relativament discret en aquest retorn a la competició després de la pasqua, destacaren especialment: Júlia Barrachina, que va aconseguir una gran victòria als 50 esquena amb una gran marca de 33.41 M, raspant el rècord del club; Irene Sorando, que va guanyar els 100 papallona; Nerea Sorando, segona, als 50 lliures i als 50 esquena; Clàudia Barrachina, tercera, als 50 esquena i Marc Veà, tercer, als 200 papallona. Significar també les bones actuacions de les nedadores infantils als 100 lliures (Júlia Barrachina, Laura Jiménez, Maria Garcia i Marina Segura) que les deixen molt prop de la mínima nacional del relleu 4x100 lliures, objectiu que tenen al seu abast clarament durant els mesos finals de la temporada.

Apart del resultats esportius, s'ha de destacar amb alegria, el retorn a la competició de Dídac Saura, que, després d'uns anys de dedicació a altres esports, ha tornat a competir com a nedador. Dídac és membre d'una de les famílies més vinculades a la natació benicarlanda: és fill d'Antonio Saura, la



persona que més anys ha estat president del Club de Natació i és germà de Paula Saura, una de les nedadores més importants de la història de Benicarló.

PRÒXIMA COMPETICIÓ:

6a jornada de la lliga promeses a Benicarló 25-26 d'abril, i 3r control Màster a Vila real 26.04.2015



UN ALTRE PUNETET TROBAT

text i foto VICENT T. PERIS

No havia passat pel meu cap ni la més ínfima possibilitat d'anar al camp del que ocupa el primer lloc de la classificació a vore com els nostres braus jugadors eren derrotats pels que patrocina un que es veu que juga al golf i que li diuen no sé què García. Lo Borriol ocupa la primera posició de la classificació d'una manera contundent, clara, fins i tot autoritària i insultant. Per tot això i molt més, no feia compte d'assistir al partit tot i que era una hora perfecta -les dotze del migdia- per a anar a dinar a una fonda o altra. Com que les meues intencions no passaven per matinar el diumenge, vaig decidir sortir de marxa dissabte, per tal de gaudir de la nit...en general. Acostumat com estic a les nits de la ciutat comtal, quan surto de marxa pel poble el relax és total. Tot és més tranquil, més pausat i els cubates entren d'una altra manera, acompanyant les converses amb els amics als que deixen sortir les respectives dones. Algunes d'aquestes m'han agafat una mica de mania perquè diuen que no soc de fiar, que amb mi poques coses bones n'aprendran. Però jo m'estimo més no dir res, perquè si aquesta boqueta es posés a parlar d'alguna d'elles, em tocaria sortir del poble per cames, i això si que no. Els amics són els amics i no hi ha millor cosa al món que gaudir de la seua companyia. Les parelles que ells han escollit per a compartir fills, casa i altres maldecaps, ja són figures d'un altre paner i ja no em fico. També he de dir que tant se me'n fot allò que puguen dir de mi, perquè he de reconèixer que al poble n'hi ha ben poquets que visquen millor que jo. Potser no tinga diners, però soc un home feliç i sense grans maldecaps.

Tota aquesta retòrica fa, estimats lectors, que ens puguem conèixer una mica millor i no tinguen una imatge equivocada de la meua persona, formal i treballador. Potser me n'he passat una mica, però el que no soc és mala persona. Per això, i aprofitant que m'està començant a atacar la son, els contaré que com tots vostès saben, el nostre equip va donar la sorpresa en empatar a un al camp del líder de la categoria


Però no només vam aconseguir l'empat, sinó que ens vam avançar al marcador poc després de començada la segona part. La qüestió és que els nostres, amb un plantejament una mica més ofensiu que el de l'últim partit a casa, van aguantar el gol de l'empat dels borriolencs i es van emportar un punt d'or per a nosaltres, i de xixa i nap per a ells, que poca falta els feia. La llàstima han estat els sis punts que vam deixar de sumar les dues jornades anteriors, que pràcticament ens hagueren allunyat de la promoció per a no baixar. Però estem on estem i ara mateix no ens podem permetre perdre ni un punt més. A priori el calendari que queda ens hauria de ser favorable, perquè tots els partits són contra equips de la nostra lliga que se suposa que hauriem de traure una bona collita de punts. Però tot i que s'ha demostrat que juguem millor contra els de dalt que contra els de baix, no tinc cap dubte de que ara tot canviarà i serem capaços d'aclarir dubtes i assegurar ben aviat la promoció.

A la classificació tot està ben justet. Hi ha set equips als que només els separen dos punts, i ara mateix nosaltres som els líders d'aquesta lliga que aspira a eludir la plaça que dona dret a jugar la promoció per a no baixar de categoria. O siga, que tots els punts són d'or. Ens queden cinc partits que són cinc finals, i els hem de guanyar tots. Els he de confessar que estic nerviós amb tot això i no em puc concentrar en els meus estudis. Sort que el papa és comprensiu i se'n fa càrrec de les meues preocupacions, que també són les seues, perquè si s'acaben els estudis, s'acaba la Margot.


Ara tots ben concentrats i a animar a l'equip. La primera final es verificarà aquest diumenge contra el BF Sagunt, penúltim a la classificació, però que li va guanyar al club La Vall. No hi ha enemic petit.

Ara acabo recordant que aquest diumenge pel matí es juga un partit d'homenatge al que va ser jugador del CDB Ricardo Lluch, més conegut com "Richard". S'espera l'assistència de molts dels que van compartir equip amb ell. Un acte merescut i que resultarà molt emotiu.

PARTIT HOMENATGE
Ricardo Lluch Serrano
"Richard"
Amics vs Companys



Diumenge 26 d'Abril de 2015
11:00 h.
Camp Municipal, Angel "Pichi" Alonso



Aquest diumenge pel matí es juga un partit d'homenatge al que va ser jugador del CDB Ricardo Lluch, més conegut com "Richard". S'espera l'assistència de molts dels que van compartir equip amb ell. Un acte merescut i que resultarà molt emotiu.

Carla Masip i 862 dones 'guanyen' la segona edició de la Volta a Peu de la Dona

text i foto REDACCI

L'atleta benicarlanda Carla Masip va guanyar la Volta a Peu de la Dona en completar els cinc quilòmetres de recorregut en poc més de 20 minuts. La cursa, que va comptar amb la participació de 863 dones inscrites, va tindre també una important vessant social i de sensibilització sobre el paper de la dona en la societat.

La II Volta a Peu de la Dona va demostrar que aquesta iniciativa lúdica, festiva i esportiva organitzada per les regidories de Benestar Social i Esports compta amb una implicació creixent de part de les dones de Benicarló. Les 863 inscrites, 200 més que en la primera edició, van participar de manera activa en la cursa, corrent o caminant.

Pel que fa a la part esportiva, la carrera va ser molt ràpida, i en poc més de 20 minuts l'atleta local Carla Masip va completar el circuit urbà, que va dominar de principi a fi (podeu veure les classificacions en aquest enllaç). La resta de participants van anar arribant a la meta escalonadament i van poder participar després en una master class de zumba i aerodance, a càrrec del Club Mabel i de la Piscina Municipal.

La vessant més social de la cursa va estar marcada per les diverses activitats de sensibilització que es van organitzar al voltant de la Volta a Peu de la Dona. D'una banda, a l'Auditori Municipal es va projectar el vídeo 'El món és de les dones',

realitzat per l'Àrea de Benestar Social de l'Ajuntament, on apareixen opinions tant d'homes com de dones sobre les dones i les seues qualitats. Els alumnes de tercer i quart d'ESO de l'IES Joan Corominas també van participar a través de l'exposició 'La mare que em va parir', un recull de fotos de dones de l'entorn dels alumnes que incorporen les tasques que aquestes dones realitzen o realitzaven. L'objectiu era posar de manifest com la majoria de les dones són les que duen a terme els treballs no remunerats i tradicionalment han estat relegades a l'àmbit domèstic.

Els alumnes també van exposar el resultat de la manipulació del conegut quadre 'La jove de la perla', de Vermeer, a qui han ubicat en un entorn laboral fora de la llar i li han assignat una professió remunerada en els oficis més diversos. Les dos exposicions es poden visitar actualment al Centre Social Municipal La Farola.

L'organització de la II Volta a Peu de la Dona agraeix la col·laboració de totes les empreses i patrocinadors que han participat en la prova i especialment a les entitats implicades (Club Atletisme Baix Maestrat, Associació de la Dona i Associació de la Dona Llaurdora), així com a la resta d'entitats i empreses col·laboradores (Triatló Basiliscus, Penya l'Arjub, Esports Arín, Piscina Municipal i HJ-Fitness). També a la Policia Local, Protecció Civil, Brigada d'Obres, Creu Roja i especialment al grup de més de 40 voluntaris que van col·laborar en el desenvolupament de la prova.



Per sempre Ovidi

text XIMO BUENO

PRESIDENT D ALAMBOR

Dissabte nit, a l'IES Joan Coromines, va tindre lloc un excel·lent concert de música, de poesia, de sentiments, de records inoblidables,... on Arturo Gaya, més conegut com Quico el Celio, acompanyat de Kike Pellicer al contrabaix i Paco Prieto a la guitarra, ens va oferir el seu espectacle «Gràcies, Ovidi».

Aquest acte, organitzat per l'Associació Cultural Alambor i el Departament de Valencià del Coromines, volia sumar-se a l'any Ovidi i retre un homenatge al cantant d'Alcoi, ara fa 20 anys que ens va deixar, i malgrat que les institucions valencianes han passat d'aquest fet, la societat civil és la que ha tingut que tirar endavant «L'any Ovidi» per recuperar-lo de l'oblit social i cultural que ens han imposat al País Valencià.

En una sala d'actes plena, tots vam poder gaudir durant quasi dues hores d'una selecció de les cançons més conegudes d'Ovidi en un recital esplèndid i molt ben plantejat i interpretat des del seu començament fins a la seua fi.

Arturo, Kike i Paco van pujar a l'escenari vestits com ho feien Ovidi i Toti, tot de negre i abans de començar el concert Arturo Gaya ens va explicar que l'espectacle es basava en el CD que havien editat l'any 2011, per cert va reconèixer que la gènesi d'aquest treball va tindre lloc ací a Benicarló, i que era un intent d'apropar l'obra i la figura d'Ovidi Montllor a la gent del segle XXI, ja que el seu repertori segueix sent una crònica social plena de vigència i sentiment., i que havia comptat amb la col·laboració desinteressada de molts companys de professió: Toti Soler, Pep Gimeno «Botifarra», Miquel Gil, Pepet i Marieta,....

Només amb les primeres notes de «Vinyes verdes vora el mar» de Josep Maria de Segarra es va poder veure que seria un concert que ens arribaria al cor i que seria un plaer per als nostres sentits i per a la nostra memòria, sobretot d'aquells que en algun moment havíem pogut gaudir d'una actuació en directe de l'Ovidi i el Toti.

Els tres músics van anar interpretant amb una poderosa força de humilitat i una mescla de mala llet i tendresa cançons com Homenatge a Teresa, La samarreta, Perquè vull, La fera ferotge, Va com va,... i també una selecció de cançons que havia musicat Ovidi dels grans poetes de la nostra cultura: Papasseit, Segarra, Estellés, Carandell,....

També van interpretar noves adaptacions de cançons d'Ovidi que no eren al CD.

Un concert on els artistes van anar demanant la col·laboració del públic en moltes de les cançons i aquest ho va fer entusiasmada, creant-se un clima d'empatia entre tots que va aconseguir que en moments semblava que dalt de l'escenari hi era Ovidi.

Abans de fer els bisos, Arturo va posar la pell de gallina a tots els assistents al cantar a capella la Cançó del Llaurador.

Per finalitzar el concert tots plegats varem cantar un altre cop La samarreta.

Al final Arturo, Kike i Paco van signar exemplars del CD i van fer-se fotografies amb els assistents.

La sensació de les persones que varem omplir la sala, de diferents generacions, és que havíem assistit a un concert ple d'emocions, un espectacle fantàstic, ple de força, música, lluita, denuncia, ironia,...., tal i com eren els concerts d'Ovidi Montllor.

